

K. M. Klausen: Det ærede Medlem tager fuldstændig fejl. Her er slet ikke Tale om Tvangsskole, men kun om dette ene Spørgsmaal: Skal Forældre have Ret til at raade over og være bestemmende om deres Børns Undervisning i Religion? Spørgsmaalet om Tvangsskole ligger slet ikke for her.

Grønborg: Paa Finanslovsforslaget er der under § 2 opført en Bevilling til en Udvidelse af Stationen i Brønderslev, hvorom jeg gerne vil gøre nogle faa Bemærkninger. Det er et gammelt og berettiget Krav, der her imødekommes, og jeg siger den højtærede Minister Tak for denne Bevilling. Jeg skal ikke komme ind paa at gøre Rede for, i hvor høj Grad den er nødvendig — det har jeg tidligere gjort —, men der er vedrørende denne Sag et enkelt Forhold, som jeg maa henvende baade Ministerens og navnlig vel ogsaa Finansudvalgets Opmærksomhed paa. Der staar i Bemærkningerne til Finanslovsforslaget, at denne Bevilling er gjort afhængig af, at Beboerne — eller Kommunen — vil bekoste en Tunnel under en meget befærdet Gade, der skærer Jernbanen tæt Sønden for Stationen. Denne Tunnel vil koste 20,000 Kr. Men dette Spørgsmaal hænger igen sammen med et andet Forhold, som ogsaa er nævnt i Bemærkningerne. Der har fra Jernbaneadministrationens Side været Tale om, at man kunde tænke paa at lukke denne Gade for Færdsel og lægge Vejen et godt Stykke — nogle Hundrede Alen — mod Syd. Da det er den mest befærdede Gade i Brønderslev, en Slags Pulaare, ser Befolkningen med nogen Frygt denne Mulighed i Møde og vil gøre, hvad den kan, for at undgaa et saadant Indgreb — kan man godt sige — i Byens organiske Liv og Udvikling. Nu er det slet ikke Meningen — det kan man se af Bemærkningerne —, at det netop skal ske lige i Øjeblikket, men der staar i Slutningen af Bemærkningerne: „Derimod vil det i en ikke fjern Fremtid blive nødvendigt at erstatte den foran omhandlede Overkørsel med en Viadukt, og ved Anlægget af denne vil det være fornødent at raade over de paa Planen viste Arealer.“ De Grunde, der her er Tale om, og som altsaa skulde enten opkøbes nu eller belægges med Servitut, er temmelig dyre, det drejer sig sikkert om en Bekostning paa over 100,000 Kr. Der er, synes jeg, ikke megen Sandsynlighed for, at man nogen Sinde faar Brug derfor; i alle Tilfælde er det, saa

vidt jeg forstaar, ikke Ministerens eller Administrationens Mening i Øjeblikket at foretage noget dèr. Men det skaber en hel Del Utryghed for Ejendomme og Forretninger i den vedkommende Del af Byen, at man altsaa staar overfor dette, at der „i en ikke fjern Fremtid“ kan blive lagt Beslag paa de vedkommende Arealer. Derfor vil jeg gerne spørge Ministeren, om det ikke er ham muligt her at fremkomme med en Udtalelse, der kan berolige Befolkningen. Naar man alligevel ikke agter at gøre noget for Tiden, kan man saa ikke helt lade det Spørgsmaal staa hen og lade være at nævne det? Enhver Bemærkning i den Retning staar som en Trusel. Jeg er vis paa, at man, naar man nu faar den planlagte Udvidelse, ret hurtigt vil komme til at se, at man meget godt kan udvide til den anden Side, og at det ikke i Fremtiden vil blive nødvendigt at komme den Vej, her er Tale om.

Det er for at undgaa denne Omlægning af Vestergade, denne Lukning med en Viadukt længere Syd paa, at man maa have en Tunnel under Vestergade. Der er nemlig midt paa Dagen et Par Tog, der holder tværs over Gaden, naar de rangerer, og standser Færdselen. Det ene holder lige i Middagsstunden og er til stor Gene for de Mennesker, som bor paa den ene Side af Banen og arbejder paa den anden Side, da det medfører et Skaar i deres Middagshvile, at de skal staa og vente der maaske et helt Kvarter. Derfor er det nødvendigt at faa en Tunnel for Fodgængere, men jeg synes, der er noget urimeligt i, at Kommunen skal betale den. Jeg vil derfor ogsaa henstille til Ministeren og Finansudvalget at tage det Spørgsmaal under Overvejelse og se, om de ikke finder det rimeligt, at Jernbaneadministrationen bekoster denne Tunnel, da det i alle Tilfælde bliver langt den billigste Ordning for Administrationen.

Et andet Spørgsmaal med Hensyn til Jernbanerne oppe i min Valgkreds eller rettere sagt i Vendsyssel — det angaar ikke alene min Valgkreds —, som ogsaa i høj Grad trænger til at løses, er Udvidelsen af Hæstrup Billetsalgssted. Den har i mange Aar været paa Tale, og forskellige tidligere Trafikministre har erklæret, at der er Trang dertil. Trafikken er adskilligt større end paa ikke saa faa Jernbanestationer, og Befolkningen deroppe kan med Rette gøre Krav paa at faa oprettet en Holdeplads og faa anlagt Skiftespor. Det er jo muligt — det skal jeg ikke sige